

2.

De längade efter morgnens,
Så songne voro de fromme män,
Ty världen var mörk och kall
^{mörk och kall}
Vad Gud hade gjort af den Träffaren
Af helge profetors mund;
Och vakbare, såg, hur de lider tiden?
Ar långa natten o; snart förtiden
Och fröse på jorden?

Da syntes ~~dem~~ ^{hastigt} som om ~~hastigt~~ ^{der} for
 sig ~~skinnende~~ ^{himmelens} kring dem.
 En engel stod ~~dem~~ ^{der} himmelens høj
 med hænder mod Befalehem:
~~Isaaf af jorden~~ ^{af frukten} eller;
 Ej ~~af~~ ^{af} frukten ~~eller~~ ^{med} jay, kedar glæde,
 I ~~man~~ ^{dem} af jorden nu alle beger
 At ~~minne~~ ^{skone} ~~skone~~ en god viljel

Den fallna världen, af synd förödd,
Skall nu stå upp af sitt fall:
I dag är Frälsaren Christos född,
Som henne förlossa skall.
I krubban ligger i lindar klädd
Det lilla barn, som all världen glädd;
Äro vare Gud i höjden.

Och vidt han batade, syntes ren
 All luftken af englar full;
 Den mörka, ^{mörka} ~~nat~~ himlen fken
 Af deras vingar som gull,
 Och nattem fylldes af fröna tonar
 Från många tusende legioner;

Ära vare Gud i höjden
Och frid på jorden,
Och människorna en god vilje.

34. så sendt jehel af himlen her
 men før i jeheden hør,
 Blot en gang har man den sangen
 En sådant sang har i verden hør
 Ode skall sige hørd om, hørd hørt
 den gang som den dynastie
 som i den nation hørd hørt
 Når Christes tid verden kom.

O du herdarne gingo ganska glade
 O du funno barnet, som ängeln sade.
 Ja, ära vare Gud i höjden
 O du frid på jorden,
 At minniskorna en god vilje,

Barin, förstår du desga orden?
 Vet du därför himlens här
 Sjöng Guds lof med ton, så skär,
 Här var käre Christas kär
 Kom som litet barn til jorden?

Ser du dessa Sköna, Klara,
Färlöst många, underbara
Skjernor, som på himlens blå
Dyska genom natten gå?
Alla dessa nattens klot,
Alla dessa klot, som rulla,
Af Guds allmakt under fulla,
Så o~~om~~ägligh långt från oss,
Solar, månar och planeter,
Utan gräns och utan slut,

